

POts

QUEER FANZINE
ROZE LENTE '97

SPECIAL

NON
NEW
M
T
S
W
L

SPECIALE ROZE LENTE PATS

VOOR JE LIGT DE ROZE LENTE PATS. DIT IS EEN SPECIALE UITGAVE TER GELEGENHEID VAN DE ROZE LENTE IN UTRECHT EN HET VIJFJARIG BESTAAN VAN DE PATS. EEN BELANGRIJK FACET VAN DE ROZE LENTE IS DE DIVERSITEIT VAN DE HOMOSEKSUELE EN LESBISCHE KULTUUR ZICHTBAAR TE MAKEN. IN DE VORM VAN EEN BLOEMLEZING UIT ALLE TOT NU TOE VERSCHENEN NUMMERS HOPEN WIJ EEN BEELD TE GEVEN VAN EEN SPECIEF ONDERDEEL VAN DEZE KULTUUR. VOORAFGAAND HIERAAN VOLGT EEN INTERVIEW DAT DE PATS HAD MET JAN VESTERS OVER DE ROZE LENTE. NAAST EEN OVERZICHT VAN DE ROZE LENTE AKTIVITEITEN OP DE MIDDENPAGINA IS ER ZOALS GEWOONLIJK ONZE EIGEN AGENDA. SPECIAAL HIERIN VERWIJZEN WE NAAR DE QUEERPICKNICK TER GELEGENHEID VAN HET VIJF JARIG BESTAAN VAN DE PATS. VEEL LEESPLEZIER!

PATS REDACTIONEEL

DE PATS IS EEN ONAFHANKELIJK FANZINE VOOR POTTEN, FLIKKERS EN ANDERE QUEERS. HET VERSCHIJNT IEDER KWARTAAL EN WEL IN MAART, JUNI, SEPTEMBER EN DECEMBER. PRIJS PER NUMMER IS f 2,25 - WIL JE EEN ABO? MAAK DAN NEGEN GULDEN (OF MEER) OVER OP GIRO 737473 T.N.V. PATS IN UTRECHT EN JE KRIJGT DAN EEN JAAR LANG DE PATS TOEGESTUURD. DE PATS IS OOK IN DE LOSSE VERKOOP VERKRIJGBAAR BIJ ONDER ANDERE:

VROLIJK - PALEISSTRAAT 135, AMSTERDAM

HET FORT VAN SJAKO - JODENBREESTRAAT 24, AMSTERDAM

PHOENIX - 1e PYNACKERSTRAAT 138, ROTTERDAM

ACU/SCHISM - VOORSTRAAT 71, UTRECHT

DE ROOIE RAT - OUDEGRACHT 65, UTRECHT

ROSA - GROTEMARKT 30 A, GRONINGEN

MANIFEST - HOOGLANDSEKERKGRACHT 4, LEIDEN

ASSATA - 2e WALSTRAAT 21, NIJMEGEN

INFOWINKEL ARNHEM - WIELAKKERSTRAAT 20, ARNHEM

BOEKENNEL - GROTE BERG 11, EINDHOVEN

DE REL - HERTOOGSTRAAT 2, EINDHOVEN (1e zaterdag v.d. maand)

DE RODE HOND - BUITENOM 215A, DEN HAAG

VERKOOP IN BELGIË

VIA PATRIEK OF MARLEEN (ANTWERPEN) 031231-1584

ROZE LENTE

Een interview met Jan Vesters, homo-emancipatie werker bij de Dienst Welzijn van de gemeente Utrecht. Op initiatief hiervan en van de gemeente organiseert hij mede met vele andere Utrechtse organisaties en instellingen de Roze Lente. Tevens is hij lid van de projectgroep Roze Lente.

- Jen, wat is dat, de Roze Lente? -

De Roze Lente is een initiatief van de dienst welzijn van de gemeente Utrecht. Het is een uitwerking van een van de hoofdlijnen van het homo-lesbisch emancipatie beleid. Aandachtspunt hierbij is een mentaliteit beïnvloeding van de bevolking voor een verdere acceptatie van homoseksualiteit in de stad. Doel van de Roze Lente is het positief zichtbaar maken van de homo lesbische culturele diversiteit en uitingen hiervan in Utrecht. Het idee erachter is dat als je mensen laat zien wat er is op dat gebied, dat dan een aantal dingen gebeuren in de hoofden van de mensen. Bijvoorbeeld dat hun stereotyperingen, vooroordelen, waarden en normen een nieuwe impuls krijgen in de positieve zin wat betreft hun kijk op homoseksualiteit.

- Of bevestigd worden. -

Ja, maar dat is niet het grootste probleem, dat gebeurt toch wel. En daarbij komt ook dat een negatieve oriëntatie op homoseksualiteit ook nodig kan zijn om weer een volgende stap te kunnen zetten op de weg naar acceptatie ervan. Dat het een fase is in de ontwikkeling bij mensen, van individuen. Daarbij zijn er natuurlijk die er nooit aan toe komen om homoseksualiteit te accepteren omdat hun homofobie, hun angsten en allerlei irrationele gevoelens te diep zitten.

- Is het dan de bedoeling dat homoseksueel Utrecht geïntegreerd wordt, ingepast, in het veel grotere heteroseksuele Utrecht door middel van de beoogde acceptatie? -

Dat is wel heel hoog gegrepen. Laat ik zo zeggen. Onbekend maakt onbemind. Als mensen geen kennis hebben of kunnen nemen van uitingen van homoseksualiteit in Utrecht zullen ze altijd in hun vooroorde-

len en stereotyperingen blijven hangen. Door de confrontatie tijdens de Roze Lente met in korte tijd zoveel dat alleen met homoseksualiteit te maken heeft proberen we dat in de hoofden van de mensen te laten kantelen. Daarbij is de afzender hiervan ook nog de gemeente, dus niet zomaar een instantie. Als deze dat zo belangrijk vindt zal men zich wellicht eerder afvragen wat er aan de hand is.

- Waarom wil de gemeente dit? -

De gemeente vindt het van uit een aantal optieken van belang. Bijvoorbeeld als het gaat om participatie. Mensen laten deelnemen aan de samenleving in de stad, de buurt de straat en dat daarbij ook de homoseksuele mannen en lesbische vrouwen in kunnen participeren. Dit wil men via beleid bevorderen. Verdraagzaamheid is een ideaal van de gemeente dat men wilt uitdragen. Dat bevolkingsgroepen in de stad elkaar op zijn minst niet de hersens inslaan.

- De gemeente is een 'heterobolwerk' als ook het overgrote deel van de Utrechtse hetero is. Waaronder richt men dan niet de focus op zichzelf, op heteroseksualiteit en de heterocultuur. Dat is tenslotte toch de bron van homofobie en homoheer? -

De Roze Lente is maar één aspect van de hoofdlijnen van het homo emancipatie beleid, namelijk de mentaliteit beïnvloeding op korte termijn. Andere hoofdlijnen zijn; Het discriminatie beleid met het zwaartepunt op de bestrijding van anti homoseksueel geweld met vervolgens een preventie traject; De positie versterking van homoseksuele mannen en lesbische vrouwen met allerlei projecten, bijvoorbeeld in het voortgezet onderwijs; Een project in het welzijnswerk wat zich met name richt op jongeren; Een informatie voorzieningsproject. Kortom de Roze Lente zit in het geheel van dit door de gemeente gevoerd beleid ingebed.

- De gemeente is een nogal abstract begrip, wie is nou de gemeente? En wie is nu verantwoordelijk voor dit beleid? -

De gemeente is het gemeentebestuur en deze bestaat uit de raad en het college. De raad heeft weer ingestemd met de voorstellen omtrent de Roze Lente zoals door het college gedaan zijn. Zij zijn dus beide politiek bestuurlijk verantwoordelijk voor het beleid en ook voor de Roze Lente. Ze zijn dus niet verantwoordelijk voor bijvoorbeeld

een theaterstuk dat tijdens de Roze Lente wordt opgevoerd. De Roze lente blijft wel binnen de grenzen die door het gemeentebestuur op politiek en bestuurlijk vlak zijn gesteld. Dat is ook gelijk de gigantische beperking van het hele project.

- Is het niet vreemd dat de medewerkers en participanten van de Roze Lente niet zelf hun grenzen kunnen stellen. Nu is het dus zo als iets niet binnen het gestelde kader valt, of als men er geen verantwoording voor wilt of kan nemen, het niet door kan gaan. In die zin maakt dus een organisatie en vertegenwoordiging van vooral hetero's, het enkele homo raadslid daargelaten, uit wat op homoseksueel vlak wel of niet kan.

Dan vindt ik daarbij wel dat je een te rooskleurig beeld heb van homo's en lesbo's in het algemeen en ook van die die in de Utrechtse gemeenteraad zitten.

- Hoezo? -

Er zitten bijvoorbeeld een aantal homo's en lesbo's in de raad die dit alles veel te eng vinden. Ik bedoel het zijn dus niet automatisch je bondgenoten, het wel of niet homo of lesbo zijn is in die zin dus geen issu.

- Wie organiseert nu de Roze Lente, de gemeente of het project team van de Roze Lente? -

De uitvoering van de organisatie en de coördinatie van alle activiteiten gebeurt door de projectgroep die verantwoording hiervoor dient af te leggen naar het gemeentebestuur. Het projectteam coördineert vooral en verricht hand en span diensten, bijvoorbeeld door daar waar gaten vallen in het programma deze op te vullen. De projectgroep heeft wel bedacht wat we allemaal zouden moeten laten zien om de Roze Lente neer te zetten als een rijk en positief onderdeel van de Utrechtse bevolking. Dat potten en flikkers hier een onlosmakelijk onderdeel van uit maken. Dat potten en flikkers er zijn, blijven en nooit meer weg gaan. Dat is de boodschap van de Roze Lente. We richten ons daarbij niet op de lesbische vrouwen of homoseksuele mannen, het is geen feestje voor onszelf. We richten ons in de eerste instantie op de mensen die onwetend zijn, een aversie hebben, irrationele angsten of weet ik wat hebben, om daar wat los te maken.

- Denk je niet dat juist die mensen op de

aktiviteiten af komen die toch al positief staan tegenover homoseksualiteit? Hoe denk je juist die mensen te bereiken die er niets van willen weten? -

Daarvoor is er een communicatieplan. Programmazulen, affiesjes, folders, advertenties in de krant. Er komt zelfs een speciale vier pagina bijlage in de stadskrant die bij zo'n 106.000 mensen in de bus gaat. Kortom allerlei publiciteitsmiddelen via verschillende kanalen.

- Goed, laat het ons eens over die affiesjes hebben die in de stad komen te hangen. Het ontwerp, bijvoorbeeld twee lepeltes, is qua design en uitvoering wel mooi maar het kan net zo goed over een tentoonstelling in het Cetherijenconvent gaan. Nu moeten die twee lepeltes twee mannen of vrouwen voorstellen die samen een paar vormen of zoiets. Ik als willekeurige voorbijganger moet hier dus bijvoorbeeld twee vrouwen of mannen in zien die naast elkaar liggen, lepelte lepelte wellicht, of hand in hand op straat lopen. Waarom zo'n omweg en niet gelijk zo'n foto of afbeelding gebruiken? -

Er is gekozen om niet te provoceren.

- Wat is er provocerend aan bv. twee vrouwen of mannen die hand in hand lopen? -

Zoals wij er over denken natuurlijk niets. Maar we weten dat veel andere mensen dit wel provocerend vinden.

- Maar dat is toch hun probleem? -

Nee, want ze slaan mij in elkaar.

- Maar toch is dat hun probleem, ik heb geen zin om de slachtofferrol op me te nemen door het als mijn probleem te zien. Wat confronterend heet wordt zo door hen gediteerd die er problemen mee hebben. -
Ja dat klopt.

- Het affiesje komt dus tegemoet aan mensen die zich storen aan twee vrouwen of mannen die hand in hand lopen. -

Er is natuurlijk heel goed nagedacht over welk affiesje er nou moest komen en er is dus gekozen voor de softe benadering. Het beeld van die twee lepeltes is er een van een serie in dezelfde stijl. Deze hangen door de hele stad en komen terug in allerlei publicaties. Ze moeten mensen op een spoor zetten in plaats van meten laten afhaken door een harder beeld te nemen.

- Het gaat toch om zichtbaar maken? Zo'n hand in hand beeld geeft duidelijk weer waar het om gaat op straat. Dat je net als ieder ander hand in hand door Utrecht kunt lopen met een vriendin of vriend. -

Het is toch niet de taak van de gemeente om homo's en lesbo's hand in hand te laten lopen in de stad?

- Het is toch zeker wel de taak van de gemeente dat je veilig hand in hand kunt lopen? Dat vind ik een veel belangrijkere taak voor de gemeente dan diversiteit van de homocultuur zichtbaar te maken. -

Je doet net alsof de gemeente daar niet mee bezig is. Ik kan nog wel een paar uur praten over de gevechten die wij hierover voeren met bijvoorbeeld het openbaar ministerie en de politie en hoe langzaam dit gaat. Sterker nog als je eens wist hoeveel moeite het kost om mensen binnen de homo lesbische organisaties warm te maken om hier druk op uit te oefenen. Daarvoor krijg je de handen ook niet op elkaar.

- Denk je dat de Roze Lente in z'n opzet zelf slagen? -

Natuurlijk zul je door de Roze Lente niet het Roze paradijs op aarde krijgen. Maar zelfs als er van de Roze Lente niets wordt uitgevoerd dan is die toch al geslaagd. Er zijn al zoveel mensen vooraf op een creatieve manier bezig hoe je in het kader van zo'n Roze Lente wat met homoseksualiteit zou kunnen doen. Iets dat anders helemaal niet gebeurd zou zijn. Bijvoorbeeld een project op de school voor journalistiek, bij de faculteit theater komt er een speciaal stuk, op de kunstacademie gaat men aan de gang, in instellingen noem maar op. Dat zou zonder het initiatief van een Roze Lente nooit gebeurd zijn.

- Gebeurt er ook iets op buurthuizen? -
Nee. Homofobie leeft hier nog heel sterk.

- En in het jongerenwerk? -

Ja, er komt een theaterstuk van mannen van daarnet (homotoneelgroep) waar vrijkaartjes voor jongerenwerkers worden verspreid om hen naar dit stuk te lokken. Het is een stuk dat gaat over twee Marokkaanse jongens die op het kruispunt staan van homoseksualiteit en hun Marokkaanse achtergrond.

- Iets heel anders nu, zijn jullie ook voorbereid op uitingen van anti homoseksueel geweld tijdens de Roze Lente? -

Er is sowieso al preventief overleg met de politie geweest die het hele programma hebben en alle locaties.

- Gezien de ervaringen met de politie op homoseksueel gebied kun je daar toch ook niet al te veel vertrouwen in hebben. -

Het is in ieder geval wel het minste wat je kunt doen. En natuurlijk moet je ook zelf voorbereid zijn. Men is niet voor niets na de rellen tijdens de Roze Zaterdag in 1982 in Amersfoort aan allerlei verdedigingscursussen begonnen.

- Om de overstap te maken naar de jaren negentig, het lijkt alsof homoseksualiteit veel meer geaccepteerd is dan in de jaren tachtig en tegelijkertijd lees je in het Utrecht Nieuwsblad toch geregeld berichten over anti homoseksueel geweld waaruit het tegendeel blijkt. -

Het is dus blijkbaar niet zo. In de beeldvorming lijkt het alsof de emancipatie van homoseksualiteit voltooid is terwijl dit beeld heel erg diffuus is. Met name kun je dit zien aan de commerciële kant van het verhaal, in de reclame en op televisie. Maar als je kijkt wie daar nu van profiteren blijken dit in eerste instantie vooral witte homoseksuele mannen te zijn tussen de 25 en 45/50 jaar.

- Richt je je met de Roze Lente ook op die groepen die niet hieronder vallen. Om zo hun achterstandspositie te verbeteren door ze in ieder geval zichtbaar te maken? -

Ja, daar is extra energie opgezet. Zo is geprobeerd de vrouwelijke kant van homoseksualiteit meer aandacht te geven. Er zijn allerlei contacten geweest maar op een af andere manier komt daar niets tot stand. Zo kijken we ook of de lokaliteit te bereiken is voor mensen met een rolstoel al zijn we al gelijk in de fout gegaan met de openingsborrel van de Roze Lente door die in de kelder van het COC te houden. Er zijn verschillende onderdelen in het programma die te maken hebben met allochtonen en homoseksualiteit. Een probleem hierbij is dat deze in Utrecht niet georganiseerd zijn, niet zichtbaar zijn en dus niet te bereiken.

- Zijn jullie tevreden zoals het programma tot nu vorm heeft gekregen? -

Zover we dat nu kunnen overzien wel.

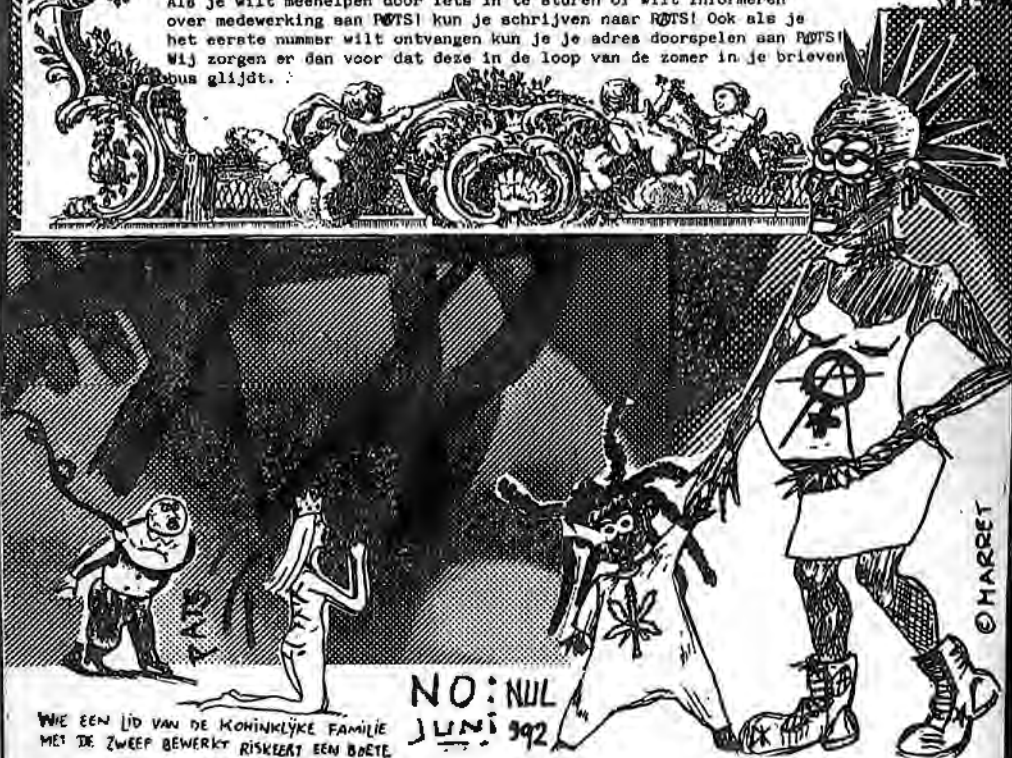
(zie voor R.L. programma middenpagina)

- Oscar-

(datum interview 13-3'97)

-HALLO-

Dit is het 0 nummer van POTS! een strijdlustig blad voor potten en flikkers! Het initiatief is ontstaan vanuit enkele potten en flikkers die zich in de zogenaamde links-radikale hoek bevinden en vandaaruit bezig zijn met hun potten en flikkerstrijd. Meer door toeval of goed geluk kom je potten en flikkers tegen die zich hiermee bezig houden. Door middel van een blad zouden we dit meer zichtbaar kunnen maken en ook kan het dienen om in contact te komen met andere potten en flikkers. Hoe het blad er precies moet gaan uitzien is nog niet duidelijk en hoeft misschien ook niet in die zin duidelijk te worden. Eerst maar eens zorgen of het er van komt! Aan dit 0 nummer is al een beetje af te zien wat we ons erbij voorstellen. Geen hoge pretenties met inhoudelijk verantwoordde stukken, misschien gedoe over de lay-out, een hoop vergader: over de puntjes op de 1, nee gewoon een vrolijk blad waar een ieder dat in kan stoppen wat hij of zij als pot of flikker bezighoudt. Kortom een invulling die wij er zelf aan willen geven. En dat kan vanalles zijn. Muziek, interviews, aktienieuws/verslag, foto's, verhalen, politiek, vrouwenstrijd, recensies, brievenrubriek, geil, internationale nieuwjes/contacten, kraken, anti-facisme, -racisme, SM, contact advertenties, kunst, alternatieve agenda, reisverhalen what ever you want! Alle facetten van het pot of flikker zijn van het dagelijkse leven tot het filosoferen hierover. Je ziet het zou een blad kunnen worden waarvan je nu nog maar alleen van kunt (nat) dromen! De bedoeling is om in ieder geval een eerste nummer uit te brengen dat we indien mogelijk gratis versturen naar geïnteresseerde en op enkele plaatsen verspreiden. Als je wilt meehelpen door iets in te sturen of wilt informeren over medewerking aan POTS! kun je schrijven naar POTS! Ook als je het eerste nummer wilt ontvangen kun je je adres doorspelen aan POTS! Wij zorgen er dan voor dat deze in de loop van de zomer in je brievenbus glijdt.

WIE EEN LID VAN DE KONINKLIJKE FAMILIE
MET DE ZWEEF BEWERKT RISKEERT EEN BODE.

NO: NUL
JUNI 1992

De volgende post hebben wij ontvangen:

HOI, Sukses! Graagontvang ik het eerste nummer! groetjes Rijn. → Op Roze Zaterdag kreeg ik het nul nummer van PATS in mijn handen gedrukt. Ik wil ook wel het eerste, echte nummer ontvangen. Marcel. → HOI Ik ben erg benieuwd naar jullie blad, dus willen jullie me dat toesturen? In ieder geval sukses ermee! Groetjes Janneke. → Mevrouw/Mijnheer Wilt u zo vriendelijk zijn om ons PATS toe te sturen, zodat het kan worden opgenomen in de steeds groeiende collectie van het Homodok. Doel van het Homodok is, naast de verwijsfunctie, ook het opbouwen van een zo compleet mogelijke collectie van naslagwerken, scripties, werkstukken, brochures, verslagen, agenda's adresboeken, rapporten, tijdschriften, knipsels, affiches etc. op homo/lesbisch gebied. Vandaar dan ook dat wij uw publicatie graag ontvangen. B.V.D. Met vriendelijke groeten, namens het Dokumentatiecentrum homostudies Jack. → Op de roze zaterdag heb ik PATS meegenomen, het 'nulnummer'. Meerdere nummers zijn natuurlijk welkom in mijn postbus. De toon vind ik wel erg agressief. Strijdlustig, strijden, lustig strijden, strijden voor/uit lust kan ook beheerster, met argumenten, activisme door directheid en duidelijkheid. Agressie ontwijk je daar zeker niet mee, maar er is wel meer kans dat je begrepen wordt.

Tot de volgende PATS Sally. → Hallo, hier weer een geïnteresseerde in het eerste en wie weet ook de volgende nummers van PATS. Moet 't wat kosten (porto ofzo) zeg 't gerust dan betaal ik wel. Verder sterkte met het maken en gr. van Johan. → Leuk initiatief PATS. Het lijkt me prachtig als er een vrolijk radikaal blad komt dat tegen het heterodenken is. Tegen Preutsheid en voor anarchie op het gebied van het gedrag tussen mensen van allerlei geslachten. Toch weet ik nog niet of ik een abonnement op PATS wil. Uit het nulnummer blijkt dat jullie een aantal uitgangspunten heel anders invullen dan ik. Aktie-preutsheid kun je op een gewelddadige manier invullen, dat wordt binnen zich tegen preutsheid afzettende heterokringen vaak gedaan, waar door je op machogedrag uitkomt. Wat heb je gewonnen als je preutsheid inruilt voor stoerheid? En hoe on-hetero is dat eigenlijk? Is PATS pro-SM? Aan de illustraties te zien wel. Hoe je S.M. met anarchisme kan rijmen snap ik niet omdat met S.M. juist een situatie gemaakt wordt waarin macht en onderwerping in het leven geroepen worden in plaats van aangekaart en weggegooid. Ik weet niet wat jullie

gevoerd wordt over de combinatie anarchie en potten/ flikkerstrijd. Misschien is dit iets om op te nemen in de volgende PATS? dag Tienieke. - HOI, Ik wil het eerste nummer van PATS wel in de bus. Stuur mij die als het zover is, groetjes Michel. - Hallo luitjes van de PATS redactie, bij toeval kreeg ik jullie bald in handen. Jammer genoeg was hij van de maand juni-juli '92. Nou was mijn vraag of er ondertussen nog meer bladen zijn uitgebracht! En zo ja, kan ik geld storten om jullie te steunen en tevens een abonnement nemen? Ik hoop dat ik antwoord krijg jammer genoeg was er geen telefoonnummer vermeld anders had ik jullie kunnen bellen, en ga zo door, het blad ziet er te gek uit. Oh ja, by the way, dat stuk over gun's and roses vond ik heel goed. Ik wist wel dat ze seksistisch waren en ik ergerde me dood aan dat t-shirt wat ze hebben uitgebracht, maar ik wist niet dat ze homo's, lesbische en immigranten mensen ook discrimineerden. Komt merendeels doordat ik nooit naar materiaal van hun heb geluisterd, want ik was al tegen ze, maar nu helemaal! Nou ja, dat wilde ik even kwijt. Hope to hear soon from you! groetjes Marléna. - HOI Ik wil graag het eerste nummer van PATS ontvangen n.a.v. folder op de roze zaterdag. Bedankt E. - En nu een woord van de PATS redactie! - - - - -

Dit was alle post die we ontvingen n.a.v. het 0 nr. (afgezien van een brief van de infowinkel A'dam die ons blad willen ontvangen). Ik hoop dat jullie het niet erg vinden dat wij (ik, elik) dit zonder toestemming van jullie publiceren in PATS. Het was zowat het enige dat we binnen kregen op de stukken na die je verder nog in PATS vind. Zo zijn jullie ook precies op de hoogtehoeveel en hoe mensen reageerden op het 0 nummer. Mocht er nog een nummer van PATS verschijnen lijkt het me leuk om deze rubriek PATSPOSTBUS KLAP UIT DE BUS te handhaven. Slechts post waar in vermeld wordt dat deze niet gebruikt mag worden laten we buiten beschouwing. Voor de PATS redactie geldt nog steeds het credo, dóór en vóór de mensen. 'maken we dit blad! - - - - -

Toch nog'n briefje vergeten. - Hallo Pats-erstes! Ja ik wil ook het eerste nummer van Pats ontvangen. Ik ben er erg benieuwd naar. Misschien dat ik of iemand van Atalanta/de Citroenvlinder nog iets bijdragen, maar dat weet ik nu nog niet. Sukses met het maken van het eerste nummer! gr. P.

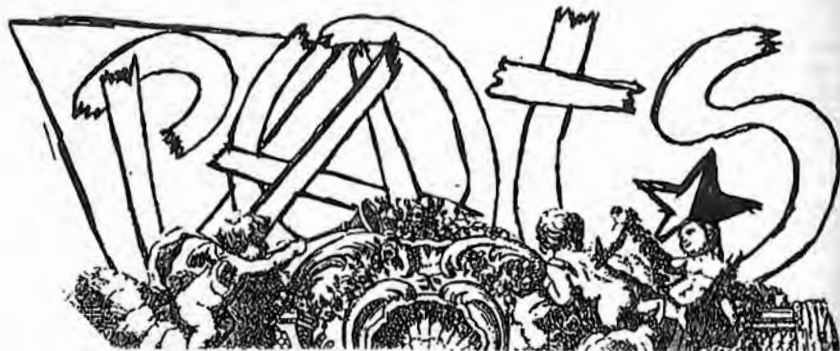

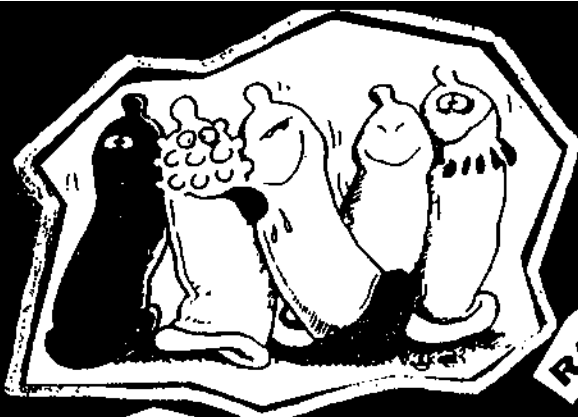
ACT UP!

drukt nederland
met de neus op
de wantoestanden
rondom HIV / AIDS
op medies, sociaal
en politiek gebied

ACT UP! is onafhankelijk
geld is daarom hard nodig!
stort nu!.... als gift of
als donateur door een
automatiese overschrijving

6037998
de tengel a'dam

RAZENDE RUBBERTJES

HELVOIRT = HELLEPOORT

Van do.11/zo. 14 maart vond in Helvoirt een congres plaats van Human Life International/Pro Life, een uiterst rechts/conservatief christenclubje. Hadden de Razende Rubbertjes hun gal al gespoten bij diverse Christen/pro life organisaties, deze dagen werd er voor de 'Hellepoort' bij het konferentieoord Emmaus een lawaai-manifestatie gehouden. Zaterdag vertrokken er ook 2 busjes vanuit Utrecht met 'saturnische' aktievoerders/sters. Er werd verzameld in 't durp en in een stoet van meer dan 100 ketters, duivels, heksen en vuurspuwende tovenaars ging de stoet richting conferentieoord. Daar aangekomen brak de hel los in een orgie van lawaai en onzedelijkheden. Onder een haag van condooms en beflapjes werd ten overstaan van toegesnelde 'pro lifers' de kracht van Satan gedemonstreerd. Ondanks dat we zijn gezegent die dag door predikers en priesters zijn we niet bekeerd. De bandjes en spreker/sters spraken duidelijke taal; Geen pro life aan mijn lijf'

Na enkele uren van heidens protest trok iedereen weer huiswaarts, de christenen al biddend achterlatend.

'Moge hun gebed nimmer verhoord worden.'

AMEN

Persverklaring, Utrecht 9 maart '93:

"Twee nachten voor aanvang van de Human Life Interest/pro Life conferentie in Helvoirt hebben wij uit kwaadheid over dit congres drie gebouwen besmeurd: - de residentie van kardinaal Simonis en de kerk in de Lange Nieuwstraat (Utrecht); - het kantoor van Human Life in Eindhoven.

Dit congres mag niet doorgaan. Een citaat uit hun programmablad:

"Sprekers met een wereldwijde reputatie vertellen U over het kwaad van abortus, anticonceptie, sterilisatie, euthanasie, feminisme en homoseksualiteit." Zo'n congres heeft niets goeds te brengen, is discriminerend en beledigend. Wij bepalen zelf wat we doen met ons lichaam, met wie we naar bed gaan en over abortus etc. Wij veroordelen alle popjopies die in deze tijd met een AIDS-crisis het gebruik van condooms en befallapjes bestrijden. Bestrijdt seksisme, homohaal en rechts-christelijk fascisme - De Razende Rubbertjes."

'Razende Rubbertjes' bekladt kerk Utrecht

(Van een onzer verslaggevers)
UTRECHT — Een actiegroep die zichzelf 'De razende Rubbertjes' noemt, heeft in de nacht van 9 op 10 maart in Utrecht de Catharinakerk aan de Lange Nieuwstraat en de residentie van bisschop Simonis aan de Maliebaan met verf bommen besmeurd.

De actiegroep wil hiermee protesteren tegen het Human Life Interest/Pro Life-congres, dat vandaag en morgen in Eindhoven wordt gehouden.

Tijdens het congres zal er gesproken worden over 'het kwaad van euthanasie, abortus, anticonceptie, sterilisatie, feminisme en homoseksualiteit'.

De Razende Rubbertjes zegt dit in een persbericht beledigend en discriminerend te vinden en zegt zelf te willen bepalen wat mensen met hun lichaam doen. Ze hebben daar de kerk niet voor nodig. Daarom hebben

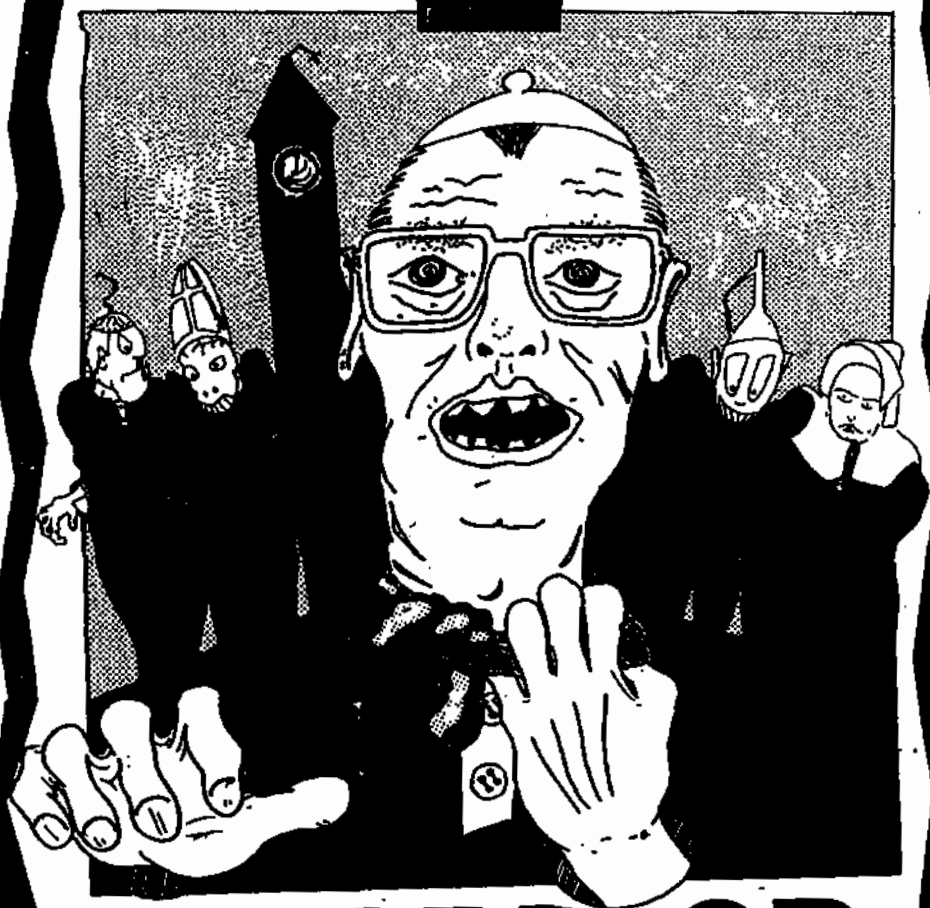
ze de Catharinakerk besmeurd met rose en groene verf en de kreet: 'Euthanasie op Simonis'. De aartsbisschop is de eerste spreker op het congres.

Ook de residentie van Simonis op de Maliebaan is besmeurd met groene en zwarte verf. Volgens een van de schoonmakers weten de verfgoeders wel waar ze mee bezig waren. "Ze hebben een gloeilamp gevuld met verf, die weer dichtgestopt en daarna gegooid. En het is nog goede verf ook, want we hebben een hogedrukspruit nodig om die zoal weg te krijgen".

Bij de residentie wilde niemand officieel commentaar geven, behalve dat de verf zo snel mogelijk verwijderd moet worden. Er is nog geen aangifte bij de politie gedaan. Volgens een woordvoester heeft dat weinig nut en zal dat waarschijnlijk niet gebeuren.

En in Eindhoven moeste na vergeefse pogingen van drie schoonmaakbedrijven uiteindelijk een zandstraatmachine ingeschakeld worden om de verf te verwijderen.

VERBOD OP KONDOOMS

MOORD OP Z'N ROOMS

11 - PATS NR.3 ZOMER '93

Op een dag, zal deze jongen, die jouw zoon
 buurjongen opgroeien. En dan zal hij iets
 zijn geest en in zijn ziel. De mannen die
 telijken) zullen zijn bestraffing, zijn doo-
 tici wetten maken, die tegen dit kind
 stand houden die zijn grootouders maakten,
 recht te ontzeggen. Zijn familie, zoals alle
 opvoeding geven, zoals ze zelf ooit hebben
 aan volgende generaties en deze zal voorbe-
 ondraaglijk te maken. Op zekere dag zal dit
 omgeving lijkt samen te spannen om hem tot
 tot stilte, tot angst. Op een dag zal dit
 omgeving zullen zich ongemakkelijk voelen,
 het zwijgen op te leggen, hem verstikkend,
 hem drogerend, hem opsluitend, hem gijzelend
 zullen hem als een zieke diagnosticeren
 geest een virus zou zijn, alsof zijn hele
 sommigen pompeus "fundamentele rechten"
 hebben voor dit kind, die zal zien dat
 draadje hangt. Hij zal afschuwelijke
 elektroshock en lobotomie. Hij zal zijn
 Hij zal horen hoe hij achter zijn rug wordt
 veerd, bestudeerd en geanalyseerd wordt.
 wanneer hij over één of twee jaartjes de
 lichaam dicht tegen het naakte lichaam

kan zijn of jouw broer, of jouw
 speciaals in zijn lichaam voelen, in
 uniformen dragen (militairen, gees-
 eisen. Op een dag zullen de poli-
 zijn, of ze zullen de wetten in
 alles met het doel hem zijn bestaans-
 weldenkende gezinnen, zal hem een
 ontvangen en die doorgegeven wordt
 stemd zijn om deze jongen het leven
 kind voelen dat alles wat in zijn
 zelfdooding te brengen, tot schande,
 kind spreken en de mannen uit zijn
 ze zullen bang worden en trachten hem
 hem intimiderend, hem bedreigend,
 en hem mishandelend. De artsen
 an pogen hem te genezen, alsof zijn
 lichaam een tumor zou zijn. Dat wat
 noemen zal geen enkele betekenis
 zijn waardigheid altijd aan een zijden
 therapieën het hoofd moeten bieden zoals
 huis, zijn werk en zijn vrijheid, kwijtraken.
 uitgelachen en voelen dat hij geobser-
 En dat alles zal hem achtervolgen
 wens begint te voelen om zijn naakte
 van een andere jongen te houden.

Van: Wojnarowicz. Untitled 1990
 Artpublishers New York 1990

Vertaald door La Radical Gay (Madrid 1993) en vervolgens
 door Krijn (Arnhem 1993)

KRAAKFLIKKER

GEKRAAK
HARINGEN
POTTE
PUIK
AKSIJEN

De Sissy is noodgedwongen verhuisd naar de Westermarkt 7 te Amsterdam en wel op iedere zaterdagavond vanaf 22.00 uur.

Dit wegens sloop van de meeste gekraakte panden aan de Nieuwezijdsdijk en de Dirk van Hasseltsteeg, waar de Sissy voorheen zat. Naast woon- en werkruimte voor tientallen mensen en een infokafee, zat er boven Sissy een flickerwoongroep.

En al deze panden en mensen moesten wijken voor een parkeerplaats, kantoren, een hotel en yuppenpaleisjes. Allemaal in opdracht van de 'ABN-AMRO'.

Nou, ik ben laatst naar hun geldautomaat geweest met een lege telefoonkaart met sneldrogende lijm erop en die kreeg ik niet meer terug.

Paby

SLOOP DE PLANNEN

EURO-SHAME!

EURO-PRIDE?
EURO-SHAME!

EURO-PRIDE

Remember Stonewall

Continue the Struggle !!

Onder de naam REMEMBER STONEWALL hebben zich meer dan 80 groepen en organisaties verenigd die de naam EURO-PRIDE verwerpen en zich niet neerleggen bij de a-politieke en louter commerciële aanpak van de desbetreffende organisatie. REMEMBER STONEWALL zal gedurende E.P. (Euro Pride) actief aanwezig zijn met acties en een eigen alternatief programma geïnspireerd door de gebeurtenissen 25 jaar geleden in New York tijdens de Stonewall rellen.

REMEMBER STONEWALL ZIET NIET IN HOEZO WE TROTS MOETEN ZIJN OP EUROPA ZEKER NIET OP EEN EUROPA WAAR NOG STEEDS SPRAKE IS VAN EEN SYSTEMATISCHE MAATSCHAPPELIJKE EN WETTELIJKE GELEGIMITEERDE ONDERDRUKKING EN VIJANDIGHEID TEGENOVER HOMOSEKSUELE VROUWEN EN MANNEN.

REMEMBER STONEWALL ZIET NIET IN WAAROM JUIST DE HOMOSEKSUELEN DE EURO-CENTRISCHE GEDACHTEN MEE GESTALTE MOETEN GEVEN NU BLIJKT DAT IN HET VERENIGD EUROPA GEEN PLAATS MEER IS VOOR ASIELZOEKERS MAAR DES TE MEER VOOR RACISME, FASCISME, SEKSISME EN HOMOHAAAT.

Het E.P. gebeuren vindt nu voor de derde achtereenvolgende keer plaats. Zowel in Londen als Berlijn waren er grote bezwaren tegen de naam en inhoud van E.P. Dit leidde tot veel discussie en protest. Vooral niet witte potten en flikkers vonden de naam Euro-Pride uit historisch en huidige oogpunt onacceptabel. Desondanks zitten we nu weer met deze verkeerde naam opgescheept. De organisatie van E.P. heeft zich op het standpunt gesteld dat zijzelf deze naam niet hebben gekozen maar tegelijkertijd verdedigen ze deze naam en valt er niet aan te tornen. Daarbovenop welgert zij ook enig politieke stellingname wat in het programma ook duidelijk tot uiting komt. Zelfs een kort manifest of verklaring t.a.v. de situatie voor homoseksuelen, mensen met AIDS, allochtonen, politieke vluchtelingen en andere minderheden binnen en buiten Europa is teveel gevraagd. Zeker de algehele verrechtsing van Europa en de negatieve invloed hiervan op deze minderheden schreeuwt als het ware om een signaal. Euro-Pride echter geeft niet thuis en wil er vooral een groots feest van maken. "How can you sleep when you're bed is burning"? AMSTERDAM GAY-CAPITAL (IST) OF EUROPE?

REMEMBER STONEWALL LEGT ZICH ER NIET BIJ NEER! Tijdens E.P. zullen wij onszelf manifesteren met acties en een alternatief programma. Op Westermarkt 7 tegenover het homo-monument is gedurende de gehele periode van E.P. het REMEMBER STONEWALL INFOCENTER gevestigd waarnaast een kleine tentoonstelling en informatie ook ruimte is voor workshops en discussies aangaande potten en flikkerstrijd in bredere politieke en maatschappelijke context. Op vrijdag 24 juni is er een groot alternatief REMEMBER STONEWALL feest in Vrankrijk (Spulstraat 216 A'dam) met optredens, spreeksters, info en party. Zaterdag 25 juni, de dag van de parade zullen we ons op geheel eigen wijze manifesteren aan iedereen die aan de parade deelneemt. 's Avonds is er dan een tweede alternatief feest in het OCCI (Amstelveenseweg 134 A'dam). Verder zullen we d.m.v. directe actie aanwezig zijn tijdens E.P. om de geest van de Stonewall Riots levende te houden onder het commerciële roze geweld.

WOENSDAG 4 MEI IS ER EEN REMEMBER STONEWALL INFO-BENEFICIET IN VRANKRIJK, SPUISTRAAT 216, AANVANG 22.00 UUR VOOR IEDEREEN DIE GEINTRESSEERD IS.

MEER INFO? BEL: 020-6653925 of schrijf postbus 3762 1001AN Amsterdam Fax: 020-6203570

GROETJES, REMEMBER STONEWALL!

POTTEN, FLIKKERS en AKTIVISMEdag in het ACU te Utrecht.

Aan het begin van de themamiddag was het al drukker als verwacht. We zijn begonnen met inleidingen over de thema's; Extreem-rechts, Europride = Euroshit, de Tunten Terror Tour en Potten, Flikkers en Aktivisme. Na deze inleidingen een korte pauze verder gepraat in verschillende groepjes over deze thema's.

Verder was er ook info aanwezig over ACT UP!, Potten en Flikkerblad PATS en de RG (Internationale Potten en Flikkernieuwsbrief).

Zo tegen zessen met z'n allen naar buiten om in een bonte stoet en in de regen naar het beeldje van Anne Frank te gaan waar verteld werd over de weg-censurering van de lesbische gevoelens van Anne Frank voor haar vriendinnetjes. Daarna door naar het beeldje van Francois Villon. Deze staat achter de Dom en na een vrolijke heronthulling is het beeldje omgedoopt tot 'Het Flikkertje'. (Villon was oproerkraaier, priestermoordenaar, rebel en dichter).

Op weg terug naar het ACU is Willibrord (standbeeld Janskerkhof) voor de tweede maal in maart een kondoom over z'n kop getrokken.

In het ACU zelf nog een te gek optreden van het Zirkus Buzurkus en stond er een heerlijke maaltijd klaar (bedankt J en P).

Voor het avondprogramma is nog opgeroepen om naar de voorbereidingsvergaderingen voor de Blokkade van het stadhuis op 12 mei te gaan (Installatie van fascisten in de gemeenteraad van Utrecht).

Het avondoptreden bestond uit een Anarchiaperformance van Cassandra, gedichten en zang van Lennie St.Luce en cabaret van Pifi L'Amour. Een te gekke dag.

(zie voor een fotoverslag ook de volgende twee pagina's, foto's Oscar)

PATS NR.6 MEI '94

BREAKING THE CODE!

How many of you are code breakers?

It was Alan Turing, one of the famous code breakers of World War Two and a gay man outted by the British Government, who said, "In the long run, it's not breaking the code that matters-it's where you go from there."

In the 25 years since the Stonewall Riots, it's often been forgotten that it was the gender outlaws who led the rebellion and ushered in a new era of gay life. The people at the riots, drag groups like Sisters of Perpetual Indulgence and The Imperial Court and gender rights organizations like Transgender Nation and The Transexual Menace are proof positive that there is a real political energy to be gained from having reversed the gender signs, crossed the line, and broken the code. The gender community has long been the focus of activism in part because its very nature is an activism. Our cases are literally worn on our sleeves. Many of us can not simply choose to remove our torn blue jeans and leather jackets on Monday morning and rejoin mainstream society. Our very nature makes us stand out in a crowd of conformists. The adaption of the Queer Nation slogan: "We're Queer. We're here" to "We're here. We're Queerer" by The Transexual Menace speaks of this difference.

Not only does our self-assertion of our sartorial and erotic differences produce conflicts with the straights, but also produces conflicts internal to the gay and lesbian community and between gays and straights. The Religious Right uses the gender community to pray upon the fears of the uninformed with images of gender non-conformists and tales of severe mental depravity in an effort to derail civil rights. It was the blurred gender boundaries in the homoerotic photography of Robert Mapplethorpe that prompted Senator Jesse Helms to sponsor a bill that effectively censors art and public thinking by withholding funding for any artist whose work did not meet strict moral codes.

15 - PATS NR.7 AUGUSTUS '94

In its effort to gain straight mainstream acceptance, the gay community has at often times tried to disassociate from the gender outlaws. We were told that being gay is about sexual orientation and that we did not qualify. Those of the gender community who did identify as gay or lesbian were welcomed reluctantly. This emphasis on the misguided need to mainstream the gay lifestyle overshadows the fact that people who are perceived as being gay are subjected to cultural oppression, stigmatization, discrimination, exploitation, and vilification, all of the behaviors that we have come to know and love as "homophobia". Gender outlaws have a long and colorful history intertwined with their gay and lesbians cousins. On the night of the riots at the Stonewall, we were all one angry, frightened mob and no one said you can't hit a cop because you don't qualify.

Because of visibility, the gender community is a common target for oppression. In fact, it's oppression so complete it's often not even seen. But it's there. It's the most subtle form of oppression. Our language and culture have been stripped from us and replaced with words of the oppressor's choice in much the same way the Conquistadors burned all the Mayan books, gave them Bibles and codified that only Spanish was to be spoken. This New Speak becomes generational and we soon forget about our old language. Too many of us end up believing that this is the 'normal' way the world is and always has been. For example: Almost everyone in the West grows up with the code of pink for girls and blue for boys. But this has not always been true! As recently as the 1900's, pink was considered to be too harsh a color for girls and reserved for boys and blue, the more feminine color was the choice of all the proper young ladies. Today, we have color coded pampers structurally designed to allow for anatomical differences! Even if we wanted to, we are prevented from using the wrong color on the wrong baby. How many of you grew up unquestioningly accepting this code? Society resists letting us develop our own language to describe our experiences because to develop new language is to change society. It has only been the last few years that we have begun to reclaim our identities and our language from the mainstream culture.

As I see it, we're all members of the same community. We always have been. We are scattered across cultural, racial, sexual, economic and political lines just like any other community. The drag queens, drag kings, she-males, cross-dressers, transvestites, he/shes, transsexuals, bull dykes, nellies, butches (this list goes on forever), transgendered, dykes on bikes and everyone else in the gay and gender community all have one thing in common. We all break the cultural codes of the gender roles.

So why do other communities seem to be able to unite themselves around their commonalities? Why are we so fragmented? The experience of having a body/mind/object relationship that does not conform to the popular social interpretation of normal is nothing new. The history of the gender community is filled with myths and fact that testify to this. Joan of Arc, Chevalier d'Eon and Dr. James Barry were some of the people who swam opposite the current in the stream of social conformity.

Something happened. Something bad. Maybe was it the Western thinking that tried to justify centuries of discrimination toward the gay and gender community by decreeing there really was something wrong with us and that science had proved it. About a century ago, they scientifically separated the homosexuals and transvestites from the healthy, normal people. They cleaved gay drag out of the gender community by proclaiming that they were really just homosexuals in a dress (or pants) and that they should be treated that way. They classified what remained as the real transvestites. But the need to classify is so strong in western thinking that by the 1920's, a new group of transvestites was identified as needing its special attention. These people so strongly identified with the opposite gender that they thought they really were indeed the opposite gender only trapped in the wrong body. At last! they thought. Here was a mental disease they could fix with a knife!

The first known modern sex reassignment experiment was performed in 1922. The subject died. There were several more known and countless attempts in the next three decades to the best of knowledge, all unsuccessful. Finally in 1952, another desperate transvestite traveled to Sweden, risked this surgery, lived and became famous. The rest, as the white boys say, is history. But it wasn't until the sixties that the medical community saw fit to declare that these extreme cases on transvestitism should now be called transsexuals because their issues were, again, different from the rest of the gender community. And they divided the gender community once more. Strangely enough, this was all done in the name of helping us to become 'normal' as the doctors saw it. And we willingly let them. Who didn't want to be normal? They told us they could fix us, make us whole. We believed them. The real problem was that there is nothing abnormal or wrong with us in the first place! We simply do not conform to society's gender codes and it scares the shit out of them. The creation of transsexual surgery was driven, in part, by society's need to eliminate non-conformist elements. Don't get me wrong. Surgery helps a great many people find surcease. It's just not all that it seems to be.

The real war here is a war of conformity. A battle for the control of our minds. The language we use is the embodiment of the codes we are expected to adhere to unquestioningly. If we don't have words for a concept, how can we even think of that concept, much less share it with others.

If we don't have words of empowerment, how can we be empowered? When every mainstream word for us implies shame, when every image we are fed portrays us as shameful objects, how can we ever feel good about ourselves? We need to stop believing in the gender codes we were taught and begin to create new ones. By recognizing and discarding the old, disempowering words, we discard the old ways of thinking. Once these old words are gone, the need to express our experiences remains and creates a vacuum. And from this vacuum comes, new words and new concepts. Words and concepts, by us and for us, and not by someone who sits in judgement of us.

About 5 years ago, I started hearing some new concepts. The first was the phrase 'non-transsexual woman' used instead of 'real woman'. The significance here is that it reversed the relationship between us and them. Overtime other concepts evolved and have been kept, modified, or discarded as needed. One of the most recent I've heard is 'person of transsexual experience' instead just plain old 'transsexual'. This concept finally leveled the playing field. We are all people and all deserve dignity and respect.

One of the best words to come along is the word 'Queer'. This is not a new word, but an old word given new meanings. In the dictionary, it is defined as 'being different' and when I was called queer in grammar school, it was certainly because I was different. Back then it also meant that I was different in a bad way. Today, it means different in a whole new way. In a good way. I sometimes go even farther in redefining Queer than a lot of people. To me, being Queer is not a biological condition, but a political position. It is choosing to break the codes. To refuse to accept the prevalent definitions of maleness and femaleness. To seek to actively change them that they include us. On our terms. To this definition of Queer, both the gay and gender communities can do re-unite.

I am Queer and I break the codes!

And I ask, how many of you are codebreakers?

And where do we go from here?

DENISE NORRIS

19 APRIL - 31 MEI	FOTO EXPOSITIE VAN TEUNIS HOL - GEMEENTE BIBLIOTHEEK UTRECHT - OUDE GRACHT 167
13 MEI - 3 JULI	DONKER LICHT - ZWART/WIT FOTOWERKEN VAN JOHAN VAN BREUKELN - STADSCAFÉ BROERS, JANSKERKHOF 9
13 MEI - 6 JUNI	EXPOSITIE FOTO'S EN TEKSTEN VAN JOHAN VAN BREUKELN I.S.M. MANNENWERK - CAFÉ AVERECHTS - OPENING 1- 6, 21.00
21 EN 24 MEI	INSTANT THEATER - CREATIEF SPEL MET HET SPANNINGSVELD TUSSEN ZICHTBAARHEID EN ONZICHTBAARHEID OM-TRENT HOMOSEKSUALITEIT - BINNENSTAD UTRECHT
25 MEI	EXPOSITIE EN TALKSHOW OVER HOMO LESBISCHE LEVEN IN TJECHIÉ EN NICARAGUA - CUNERA, OUDE GRACHT
30 MEI	THEATERSTUK 'AMAR, TUSSEN TULPEN EN MUNTTHIE' VAN MANNEN VAN DAARNET - BLAUWE ZAAL, LUCAS BOLWERK
31 MEI	ROZE INTERNATIONAAL VOLLEYBAL TOERNOOI DOOR VLK SPORTCOMPLEX BIJ DE BERENKUIL
31 MEI - 1 JUNI	'TALES FROM A TRAVELLER' THEATER VAN LES ENFANTS TERRIBLE OVER SEROPOSITIVITEIT - BLAUWE ZAAL, LUCAS-BOLWERK
31 MEI - 28 JUNI	FOTO EXPOSITIE 'ANDROGYNIE' VAN WILMA VAN DE HEL - EKKO, BEMUURDE WEERD WZ

1 JUNI +15 JUNI	OPENBARE BIJeenKOMSTEN MET THEMA HOMOSEKSUALITEIT EN ALLOCHTONEN - 1 JUNI BIJ ASSOCIATIE MAROKKAANSE MIGRANTEN UTRECHT - 15 JUNI BIJ HET C.O.C.
1 JUNI - 29 JUNI	'AANGERAAKT' EXPOSITIE VAN JOHAN VAN BREUKELN - GALERIE WESTZIJDE, WEERDSINGEL WZ 33 A - OPENING 1/6
5 JUNI - 2 JULI	FILMCYCLUS VAN GAY AND LESBIAN FILMS - VAN 26 T/M 2 JULI ROZE FILMDAGEN - FILMTHEATER 'T HOOGT
7 JUNI	LANDELIJKE VOORLICHTINGS-DAG HOMOSEKSUALITEIT MET 'IEDER MENS EEN VERHAAL' VAN THEATER GROEP VENETIÉ VAN HET OOSTEN - CHR. GYMNASIUM, OUDE GRACHT
14 JUNI	MEGA PANN FEEST - TIVOLI, OUDE GRACHT
14 JUNI	FEEST GROEP 7162 - WERFKELDER, OUDE GRACHT 221
15 JUNI	UIT DE BOEKENKAST - LITERAIR PROGRAMMA VOOR IEDER-EEN MET CHAWWA WIJNBERG, MARIJKE BOON, TED VAN LIES-HOUT, FRED PENNINGA - SCHILLERTHEATER
21 EN 22 JUNI	MIDZOMERGRACHT - SLOTEVENEMENT ROZE LENTE DOOR STICHTING DE OVERKANT OP DE JACOBSSBURG, DE WERVEN EN OP PONTONS OP DE OUDE GRACHT MIDDAG EN AVOND-PROGRAMMA MET VELE ARTIESTEN
21 JUNI	MEGA INFORMATIEZUIL - INFORMATIE, PUBLICITEIT EN VOOR-LICHTINGSMATERIAAL OVER HOMOSEKSUALITEIT, LESBISCHE VROUWEN EN HOMO MANNEN - OP DE VIEBRUG
25 JUNI - 3 JULI	'VERLANGEN' - FOTO EXPOSITIE VAN JOHAN VAN BREUKELN OVER ZICHTBAAR GEMAAKTE LIEFDE - 'T HOOGT
29 JUNI	PREMIÈRE AVS DOCUMENTAIRE 'COMING OUT' LEVENS POR-TRETEN VAN LESBO'S EN HOMO'S - 'T HOOGT
MEEDEI-NER	GEDURENDE DE HELE ROZE LENTE ONDER ANDERE OP HET DOM CARILLON EN DRAAIORGEL DE UTRECHTENAAR
PATS	SPECIAAL ROZE LENTE NUMMER VAN QUEER FANZINE PATS
INFO-BOEKJE	HOMO/LESBO INFOBOEKJE MET CA 150 VERWIJSADRESSEN UITGACVE GEMEENTE UTRECHT
KRANT	SPECIALE GRATIS ROZE LENTE PROGRAMMA KRANT

OUTPUNK!

Outpunk is een platen/cd label uit de V.S. San Francisco die speciaal potten en flikker bands (queerpunk) uitbrengt. Onlangs brachten zij een compilatie LP/CD uit met allerlei queerbands.

11 queerband's staan erop waaronder meer bekende namen als Tribe-8 of Pansy Division, maar ook bands die in Nederland nog niet bekend zijn. Met uitzondering van Sister George zijn ze allemaal uit de V.S. afkomstig. Voor wie op de hoogte wilt zijn van de bloeiende queerpunk beweging in de V.S., en langzaam maar zeker ook Europa, doet er goed aan deze LP/CD te kopen/kopiëren/luisteren. De muzikale kwaliteit mag dan niet altijd de beste zijn, wel getuigt ieder nummer op de LP/CD van de energieke en creatieve golf van queerpunk die er door de V.S. waait. En vooral de teksten zijn het die queerpunk zo anders maken dan de vele hetero-macho- of politiek correcte maar ondertussen wel superhetero hardcore punk of gitaarbands. Bij de LP/CD zit dan ook een tekstboekje gevoegd plus alle adressen. Als voorbeeld een tekst van de pottenband CWA met het nummer Chickenhawk:

CWA

"Chickenhawk"

Well they call me chickenhawk 'cause I know
what I like
Turning little girlies on my motor-bike
I know what I'm wanting and I know what to
do

And I know when I'm tired of looking at you.
It's hard to resist a sweet young thing
With wandering eyes and a body of sin,
When she walks by looking so damn fine
I know I can outdo any man anytime
I'll give the young lady the thrill of her life
No man can lick pussy like a leather BULL-DYKE
So hit the road Jack, as fast as you can
And keep your mouth shut fool, I don't give a
damnn!

(chorus)

Boy I fucked your girlfriend, I fucked your girl
Boy I fucked your girlfriend, her head's in a whirl
Boy I fucked your girlfriend, ya shoulda heard
the noise
Boy I fucked your girlfriend, and she is done
with boys
Yeah, she is done with boys...

Well just the other day I saw this PYT
She was swinging her hips headed right for me
Steam rose from her skin, she had the devil in
her eye
Her body wouldn't quit, it was making me high,
Well our eyes met as I walked my strut
She said hello, and I grabbed her butt
"Stop" she said, "my boyfriend's looking"
But I could tell I'd got her pot cooking
Next thing you know she's on the back of my
bike
Her body pressed close, the way that I like
Her arms wrapped tightly around my chest
It was hard to keep driving I was so fuckin' wet

The motor was cooking, and our bodies were
afame

That she'd been with that toad was a goddamn
shame!

Damn girl, I gotta pull this hog over
I want to show you something right here on
my shoulder!

(chorus)

As we screeched to a stop, she was flat on her
back

I was getting latex outta my sack

Then I strolled over to her takin' my time

I didn't want to move her she was looking so
fine

Imagine that girly sitting pretty on my face

Then she grabbed my head and put it into place

Slipped her panties down around her thighs

She arched her back, closed her eyes

I fucked that girl like I could do it all day

My hand caressed her pussy automatically

I sucked her clit, she was dripping with sweat

Her body was pumping, "don't cum yet!"

I flipped her over onto her knees,

Then I whipped out my strap-on and she
screamed, "PLEASE!"

Well the Hawk may be bitchy but she's never a
tease

So I slipped it in, and fucked her with ease.

(chorus)

My girly was laughing as we rolled on the ground
All was going smoothly then I heard a strange
sound

A pumped up 4X4 pick-up truck.

I smiled to myself at this twist of luck

Out jumped Mr. Man with a loaded 45,
He'd be lucky if he got out alive

"Get the fuck offa her you asshole prick

That's my girlfriend, I'm gonna shoot of your
dick."

Well that made me laugh as I turned to stand

I wiped my face with the back of my hand

His jaw dropped open, and his eyes opened wide.

"But I don't get it, you're a chick!" he cried.

I grabbed his gun and aimed for his dick

Pushed his head to my boots and made him lick

"That'll teach you motherfucker to mess with the
Hawk!

Watch your step asshole, and I'll let you walk."

He looked so confused, all shriveled away

But his girlfriend hugged me and what could I
say?

Write to CWA c/o Dana Younkins, 327 Sherman
St. NW, Olympia, WA 98502.

NO BORDERS?!

Bij deze Pats vinden jullie een prentbriefkaart van Peter Stuyvesant. Nee, dit is geen sponsor of reclamestunt van de Pats, integendeel!!!

Al een paar maanden waait er een reclamekampagne door Nederland van Peter Stuyvesant sigaretten. En dit met de slogan, THERE ARE NO BORDERS.

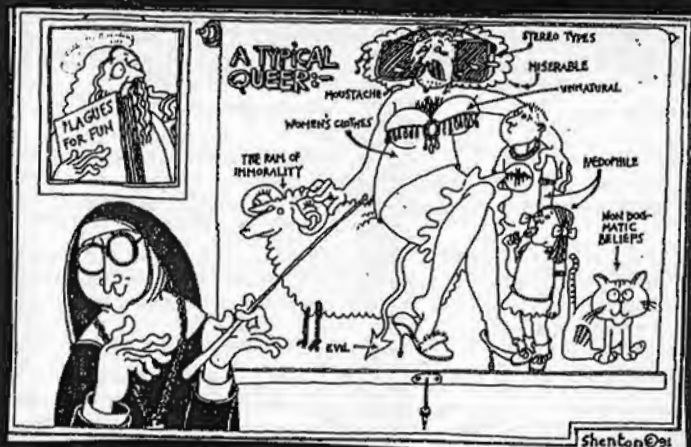
Wie dit heeft bedacht is op zijn zachtst gezegd behoorlijk naïef. Als je om je heen kijkt, een beetje het nieuws volgt e.d. dan weet je wel beter.

THERE ARE SO MANY BORDERS voor
asielzoekers, mensen met HIV/AIDS, woonwagenbewoners, zigeuners, vluchtelingen, homoseksuele mannen, lesbische vrouwen, sexworkers, druggebruikers en noem maar op.

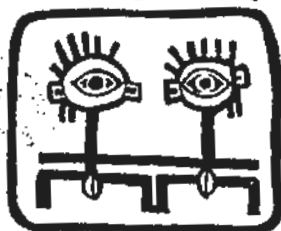
Onderdeel van deze -no borders- campagne was ook het verstrekken van kaarten in vele uitgaansgelegenheden. Je kent ze wel, van die rekjes met gratis reclamekaarten. De bedoeling van de leus en ook zeker de foto op de voorkant ontgaat ons. De hele situatie is ook nog eens gesitueerd in een café met de naam 'koloniaal'. En afgezien van dit alles, reclame voor het stimuleren van roken is sowieso discutabel. Een actie opgezet door ACT UP! is dus om deze kaarten of soortgelijke advertenties te sturen (ongefrankeerd) en het liefst voorzien van argumenten tegen deze reclame aan de belangenbehartiger van Peter Stuyvesant in Nederland.

Dat is: Rothmans International BV
t.a.v. de heer Besseling
De Boelelaan 32
1083 HJ AMSTERDAM

ps. Wil je er zeker van zijn dat de kaart aankomt kun je er beter een postzegel op plakken.

INTERNATIONAL ★ QUEER ★ LIBERATION TOUR

A MULTI
CULTURAL
AND POLITICAL
QUEER ATTACK
ON EUROPE

2/24 JUNE 1995

UTRECHT 2ND/BREMEN 4TH/BERLIN 6-7TH/PRAHA 9TH
BUDAPEST 11TH
MUNCHEN 15TH
STRASBOURG 18TH

VIENNA 13TH
BERNE 17TH
HEIDELBERG 18TH

LEUVEN 20TH/GENT 21TH/HILVERSUM 23-24TH

LOVE KNOWS NO BORDERS

BUT IT CAN BE WON

UTRECHT 2ND
HILVERSUM
23-24TH

SOLIDARITY WE NEED WE HAVE A QUEERWORLD TO GAIN

THE INTERNATIONAL QUEER LIBERATION TOUR THANKS:
X-Y, ZWART ZAAD, ARTIMOBIEL, PATS, ACT UP!
DE REL, STRANGE FRUIT, REMEMBER STONEWALL
ALL ARTISTS AND PARTICIPANTS OF THE QUEER TOUR
EVERYONE WHO IS INVOLVED IN ORGANIZING A TOUR-VISIT
IN EACH CITY WE GO TO, ALL PEOPLE WHO GIVE
US SO MUCH SUPPORT IN MANY DIFFERENT WAYS!
I.G.L.T. CONTACT
POSTBUS 19052-3501 DB
UTRECHT N.L.
FAX 00-31-(0)40-443277
TEL 00-31-(0)40-550392
POSTBANK GIRO NR 737473

QUEER
REVOLUTION

THE INTERNATIONAL QUEER LIBERATION TOUR, THE I.Q.L.T., ARE A GROUP OF ABOUT 25 DYKES, FAGS AND OTHER QUEERS WHO ARE GOING BEYOND THE EUROPEAN BORDERS IN A THREE-WEEK FRONTAL CULTURAL AND POLITICAL QUEER ATTACK ON 'STRAIGHT EUROPE'!

WITH ACTIONS, ACTIVITIES, INFORMATION, PERFORMANCES AND OUR PRESENCE IN ALL ITS MANIFESTATIONS FROM FRIDAY 2nd JUNE TILL SATURDAY 24th JUNE IN EIGHT COUNTRIES, WE'LL BE SHOWING THAT WE WON'T STOP FOR EUROPE'S BORDERS. IN A EUROPE MOVING MORE AND MORE TO THE (ULTRA) RIGHT, WE WANT TO RAISE A FIST AGAINST FASCISM, RACISM, SEXISM AND HOMOPHOBIA. WHOEVER WE ARE AND WHATEVER MEANS THEY USE TO CONTROL AND STEER OUR LIVES, WE WILL SHOW THAT WE WON'T ACCEPT THIS. WE'LL ALSO SHOW THAT THERE'S MUCH MORE TO LOVE AND LIFE FOR EVERYONE THAN THE PREPROGRAMMED WEST-EUROPEAN WHITE MIDDLECLASS BOY/GIRL, MAN/WOMAN HETERO OPTION.

THE I.Q.L.T. START AS A PINK TORNADO ON FRIDAY 2nd JUNE IN UTRECHT THE NETHERLANDS. BESIDES INFO, THE QUEERFESTIVAL AND OTHER ACTION WE GO OUT ON THE STREETS IN A DEMO AGAINST HOMO-HATE. ON THE 20th OF MAY TWO OF THE ORGANIZERS OF THE TOUR GOT ATTACKED IN UTRECHT IN A BRUTAL ACT OF VIOLENCE AGAINST GAYS. ONE OF THEM IS SO BADLY HURT THAT HE IS NOT ABLE TO JOIN THE TOUR.....SOME OTHER QUEERS COULD NOT COME ALONG WITH US BECAUSE THEIR 'ILLEGAL' STATUS. BUT IN QUEER-SPIRIT THEY ARE WITH US EVERY DAY OF THE TOUR!

AFTER UTRECHT THE TOUR VISIT THE FOLLOWING COUNTRIES/CITIES: BREMEN AND BERLIN IN GERMANY, PRAGUE - CZECH REPUBLIC, BUDAPEST - HUNGARY, VIENNA - AUSTRIA, BERN - SWITZERLAND, STRASSBOURG - FRANCE, HEIDELBERG - GERMANY, LEUVEN AND GENT - BELGIUM, AND FINALLY IN HILVERSUM AT THE GAY AND LESBIAN PRIDE.

IN EVERY LAND WE VISIT, WE PROVIDE A CULTURAL AND ACTION PROGRAMME IN THE VARIOUS CITIES, TOGETHER WITH A GROUP OF LOCAL PEOPLE. DURING THE DAY AN ACTION/ACTIVITY AND IN THE EVENING THE INTERNATIONAL QUEER FESTIVAL WITH LOTS OF PERFORMERS AND INFO. REPRESENTED WITHIN THE TOUR ARE THE FOLLOWING ACTION/INFO GROUPS - ACT UP! (AIDS COALITION TO UNLEASH POWER, AN AIDS ACTIVIST GROUP), STRANGE FRUIT (MULTICULTURAL QUEER SELFORGANIZATION), DE REL (AUTONOMOUS DYKE AND FAG GROUP), REMEMBER STONEWALL (AUTONOMOUS QUEER ACTION GROUP), DE PATS (ACTIVE QUEER FANZINE) INFOSHOP BERN (RADICAL LEFT INFOSHOP).

ALONG WITHIN THE INFO MARKET, VARIOUS QUEER GROUPS AND ARTISTS ARE TRAVELLING WITH THE TOUR. ALL WILL COMBINE TO BECOME A RAVING QUEER SHOW! TWO BANDS ARE ACCOMPANYING THE TOUR: DON'T POKE AMONG THE PEBBLES (WOMAN'S BAND) AND BLIND (TECHNO TERROR). TRANSVESTITE ACTS FROM SISTER CARLA DE BOER, DANA BLUE DE SCHIMMEL AND TILLY TREKHAAR. STRANGE FRUIT IS REPRESENTED BY ANNE (POETRY), THE STAR OF ORIENT (BELLY DANCER) AND OTHERS. FIJI L'AMOUR (LIVE COMEDY CABARET) AND ERIC (DANCE) JOIN US, AND OF COURSE THE PROGRAMME CAN BE COMPLEMENTED BY LOCAL QUEERS. AFTER THE QUEER SHOW IT IS OF COURSE PARTY TIME!

THE WHOLE TOUR IS MADE POSSIBLE BY THE MUTUAL COMMITMENT BETWEEN LOCAL GROUPS AND THE PEOPLE WHO TRAVEL ALONG. THE TOUR IS ORGANIZED ON A NON-COMMERCIAL AND INDEPENDENT BASIS. THE I.Q.L.T. THANKS ALL PEOPLE WHO SUPPORTED US IN MANY DIFFERENT WAYS! IF YOU WANT TO GET IN CONTACT WITH US, THE I.Q.L.T., WITH ACTION/INFO GROUPS OR PERFORMERS, YOU ARE ALWAYS WELCOME. WRITE TO I.Q.L.T. POSTBUS 19052, 3501 DB IN UTRECHT OR FAX -31-40-443277.

oMOH/antiFacho

24 - PATS NR.10 JUNI '95

HOMOCULT
Gays and deviants
undermine family

CHANGING SURVIVING SUBVERTING
LOVE YOURSELF

HEY FAG
DYKE
RU

TRASH
HETRO
SCISSOR

CONCERNING
LOOK OUT
WOMEN'S MONEY

DEMO TEGEN HOMOHAAT

'BLIJF G.V.D. MET JE POTEN VAN ONS AF'

Vrijdag 19 mei zijn twee flikkers na het verlaten van een Utrechtse homokroeg, de concurrentie, op straat aangevallen. Een groep van ongeveer zes mannen schold hen uit voor 'vieze flikkers' waarbij er een meteen een mes tevoorschijn haalde. Beide werden bedreigd met het mes en een van hen liep daarbij twee steekwonden op. Een in de arm en een in de rug. De verwonding in de rug was zo ernstig dat hij met de ambulance naar het ziekenhuis moest worden gebracht. Hier bleek hij een klaplong te hebben opgelopen en moest enige tijd in het ziekenhuis verblijven. De dader kon ondanks de aanwezigheid van de politie toch nog ontkomen door klungelig gedrag van de politie zelf. Uiteindelijk heeft de politie de dader toch nog kunnen inrekenen hierbij geholpen door getuigenverklaringen zij het pas op 6 juni. Nadat deze aanval van waanzin, moordlust, homohaat en frustratie plaats gevonden had waren veel mensen in de Utrechtse sien waar ook beide flikkers toe behoren zwaar aangeslagen. In het Utrechts Nieuwsblad (U.N.) stond een bericht over 'steekpartij' maar er werd met geen woord gerept over het homophobe karakter hiervan terwijl dit bij de politie met nadruk was verteld (het U.N. haalde hier haar info). De Springstof, Utrechts autonoom nieuws, berichtte op 22 mei wat er werkelijk was gebeurd. Ook werd er een ingezonden brief naar het U.N. gestuurd met kritiek over het verzwijgen van het waarom van de steekpartij. Ook de Utrechtse kabelkrant en radio kreeg lucht van de zaak en nem het bericht uit de Springstof min of meer over zodat het alsnog als aanval van homohaat in het nieuws kwam. Ook in een tweede bericht in het U.N. over deze daad van homohaat op 26 mei geen woord hierover. Bedoeld bericht kwam inclusief foto, een agent zoekt naar mes dat op een van de daken gegooid zou zijn, groot in de krant. Dit met medewerking van de politie die zo hoopte de dader sneller te kunnen opsporen omdat er ook een beschrijving van de dader werd gegeven. De dader was toen nog steeds niet met zekerheid bekend.

Intussen kreeg Frank, hij was gestoken met het mes, veel support van familie, vrienden en kennissen in de vorm van bezoek, kaartjes en telefoontjes. Veel mensen waren geschokt over wat gebeurd was en ook enigszins ongelovig dat zo iets nog steeds gebeurd. Helaas is het niet zo verwonderlijk als het lijkt. Homohaat bestaat bij de gratie van homofobie en dat laatste is alom aanwezig. Was het maar zo dat het gabeurde een uitzondering was, maar het is eerder dagelijkse praktijk als je de rest van nederland hierbij betreft. Toch, en begrijpelijk, is het anders als enti homoseksueel geweld zich zo dichtbij en in zulk een extreme vorm manifesteerd. Onmacht was een gevoel dat bij mensen opkwam. Toch waren er enkele mensen die dit onmacht gevoel niet lekker zat. Er moest actie komen, daarbij kwam ook nog dat veel mensen die Frank kenden uit de aktiesien zelf kwamen. Echter het bijne automatisme van actie zoals we dit kennen van een soortgelijke aanval maar dan met een racistisch karakter had niet plaats gevonden. Enkele mensen die dit constateerden, hoewel dit vergelijk niet sluitend is, lieten het er niet bij zitten. Op 28 mei werden enkele koppen bijelkaar gestoken en werd een demonstratie tegen homohaat georganiseerd die vrijdag 2 juni zou plaats vinden.

Uit naam van de PATS willen wij iedereen bedanken die op welke wijze dan ook haar of zijn (of allebei) solidariteit heeft betuigt in welke vorm dan ook! Hartstikke bedankt!

Dit tegelijk met de Utrechtse potten en flikkerdag in het ACU, tevens het begin van de International Queer Liberation Tour. De organisatie werd uit naam van ACT UP! Utrecht en KURF (Komitee Utrecht tegen Racisme en Fascisme) en de PATS gedaan. Persberichten gingen de deur uit, flyers werden verspreid, posters geplakt. Op 1 juni verscheen hierover een stuk in het U.N. waarbij een van de organisatoren en Frank zelf, die inmiddels uit het ziekenhuis was, geïnterviewd werden. Pas twee weken na de bewuste daad van homohaar kwam het als zodanig vermeld in het U.N. waarbij tevens opgeroepen werd voor de demo. Ook in Trouw werd in een collum hiertoe opgeroepen. Op vrijdag 2 juni verzamelden zo'n 200 tot 300 mensen zich bij ACU voor een korte maar krachtige demo tegen homohaar. Bij het ACU een toespraak van het C.O.C. en het KURF. Met spandoeken als 'Stop Homohaar', 'Geen Terreur Tegen Seksuele Voorkeur' en 'Read our Fist - Enough is Enough' vertrok de demo onder begeleiding van de politie. Met drums, fluitjes en afrikaanse trommels liet de demo van zich horen. Ook werd er luid gescandeerd 'Homohaar van de Straat!', en minder luid 'Hun strijd, onze strijd, Internationale Homoseksualiteit!'. De demo ging ook door de Predikherenstraat waar de aanval plaatsvond. Voor het bewuste kafee werd een emotionele toespraak gehouden door iemand van ACT UP! met als laatste zin 'Weer je tegen Homohaar!'. De demo veegde als het ware daarna de straat schoon van homohaar en nam deze terug in bezit voor iedereen, ongeacht seksuele voorkeur, kleur, afkomst, of sexe. De straat is van ons allemaal! Na deze korte stop ging het door naar het Anne Frank beeldje. Hier vuur en vlammen voor iedere daad van homohaar! Met enkele vuuracts werd dit duidelijk gemaakt. Daarna werd samen een lied gezongen tegen homohaar dat in de vorige PATS stond afgedrukt. Tijdens de demo werden er pamfletten uitgedeeld in de vorm van roze driehoeken (zie in PATS). Naast fijne reacties van omstanders ook helaas enkele nare. Na zo'n half uur, drie kwartier, kwam de demo weer uit bij het ACU. Uit het gevoel van onmacht van nog geen week geleden was een goeie en vooral sterke demo voortgekomen. Ondanks de korte voorbereidingstijd waren er toch een paar honderd mensen op af gekomen. Fantastisch!

STOP HOMOHAAR !

Vrijdag 19 mei jl. zijn twee mannen na het verlaten van een homokroeg op straat aangevallen.

Ze werden uitgescholden voor *vieze vuile flikkers*, en vervolgens is een van hen neergestoken. Hij moest opgenomen worden in het ziekenhuis. Homohaar ligt op dezelfde lijn als sexismen en racismen, potenrammers gebruiken dezelfde foute argumenten als verkrachters of mensen die allochtonen aanvallen.

Uit protest tegen deze laffe gewelddaad en andere vormen van intolerantie houden wij een demonstratie. Wij vinden dat er al genoeg wordt gezwezen en roepen daarom

iedereen op mee te demonstreren,

EN JE STEM TE LATEN HOREN !

EN NIET ALLEEN VANDAAG !

Organisatie : Act up ! (Utrecht), Komitee

Utrecht tegen Racisme en Fascisme(KURF),

PATS (radikaal potten en flikkerblad).

GIRO 5452627

lav KURF Utrecht

postbus 2709

3500 GS

Utrecht

HOMOLANDWOCH

Afgelopen september vond er in Karze (BRD) weer de tweejaarlijkse terugkerende homolandwoche plaats. Hier treffen zich al sinds enige jaren een dertigtal flikkers uit de politiek alternatieve selen om samen aan de hand van gekozen thema's te praten, discussieren en ervaringen uit te wisselen. Zo ook weer deze week. Karze is een gehucht op het platteland waar in een oude smidse een plek is gecreëerd waar alternatieve groepen kunnen samen komen. Een fijne en vooral rustige plek. Er waren thema's als politieke flikkerstrijd in de heterosien, pedoseksualiteit, anti homoseksueel geweld, 'mannen' seksualiteit, maar ook meer luchtige dingen als een dia love story of knuffelruimte.

Daarnaast natuurlijk samen lekker koken en eten en s'avonds gelegenheid om elkaar wat ongedwongener te leren kennen. Het leuke van zo'n week is ook dat je weer wat nieuwe mensen leert kennen die in hun denken en doen vaak dichterbij je staan dat de doorsnee flikker in je eigen stad om het zomaar eens te stellen. De homolandwoche is eigenlijk een Duitse aangelegenheid in die zin dat de meeste flikkers uit Duitsland zijn en Duits ook de voertaal is. Enig verschil met de Nederlandse manier van met elkaar omgaan op zo'n uitwisseling is dan ook merkbaar. Bij het discussieren gaat het er bv. anders aan toe dan in Nederland. Men praat eigenlijk nooit door elkaar heen maar laat altijd iedereen uitpraten, ook als dat even duurt. Wel een verademing maar door door ook soms ook een erg lange zit. Toch bestaat er al jaren een Nederlandse tak van gemiddeld zo'n vijf flikkers die aan de week deel nemen. Mede een reden om de volgende homolandwoche naar Nederland te halen als dit lukt i.v.m. geschikte ruimte. Naast de homolandwoche wordt er ook een rondschrijven gestuurd naar iedereen die er aan deelneemt of nam in de vorm van de TUN-TENTINTE.

Wil je de Tuntentinte (Duitstalig) eens ontvangen? Schrijf Institut zur Verzorgung und Beschleunigung der Zeit, Kastanienallee 86, 10435 Berlin)

AKTIE BIJ CHINESE AMBASSADE

ACT UP! en de pottenaktiegroep Lesbian Avengers hebben bij de Chinese ambassade geïmagineerd tegen de inreisbeperkingen van de volksrepubliek China.

In augustus werd in China de vierde wereldvrouwenconferentie gehouden die o.m. in het teken stond van vrouwen en gezondheid waarbij HIV positieve, prostituees en druggebruikers wel een belangrijk thema waren maar zelf niet naar China konden omdat hen een visa geweigerd werd. Dit ondanks toezeggingen dat de beperkingen tijdens de conferentie niet zouden gelden. Hetzelfde gold ook voor lesbische vrouwen. De Avengers vroegen op protesterende wijze visa aan in de ambassade waarbij ze onder andere via een kiss in duidelijk maakten potten te zijn. Het volledig geschokte ambassade personeel wist zich even geen raad. Openlijk vrijende potten op chinees grondgebied.....de schandel! Na zo'n 15 minuten wist de politie een 15 tal aktievoerders uit de ambassade te verwijderen waarna men voor de ingang van de ambassade nog pamfletten uitdeelde en via spandoeken hun protest liet horen. (zie ook beide pamfletjes).

Ik zou het aardig vinden om in de Pats een discussie op gang te brengen over actie, anarchisme en strijd in deze tijd - anno 1996. Beweegredenen, opvattingen, standpunten. De Pats is een heel aardig blad maar vaak een beetje ver van mijn bed show. Ik hoop dan ook dat de volgende bijdrage een aanleiding zal geven tot reacties om deze afstand te verkleinen.

DE TIJD VOOR IDEOLOGIEËN IS VOORBIJ!

Tenminste zo willen de media ons doen geloven, vooral de voorheen linkse of progressieve pers doen al jaren hun best om de markteconomie te loven en te prijzen. Mensen die in de jaren zeventig de revolutie predikten wentelen zich in het stof voor deze "jeugdzone", een génant schouwspel. Het kapitalisme heeft gewonnen en nu maar produceren tot we er bij neervallen of er in stikken. Economie is de spil van de samenleving en haar mechanisme de machine van onderdrukking. De relatieve vrijheid van homoseksuelen vandaag de dag gebaseerd op een repressieve tolerantie. De keuze is simpel: aanpassen - keurige homo's in het keurslijf van de hetero moreel - of outcast, freak. De talloze talkshows op de TV zitten er vol van als probleemgeval of bezienswaardigheid, maar altijd ter vermaak. Economie en (homo) seksualiteit, misschien een niet direct voor de hand liggende relatie, het systeem van kopen - kopen, hebben - hebben, meer - meer, kan alleen blijven draaien als we bezit, eigendom nodig hebben als sublimatie (vervangingsmiddel) voor (on)lustgevoelens. Onlust in de letterlijke en figuurlijke zin. De bevrediging van bezit duurt maar kort, el snel willen mensen meer, duurder, beter, luxer. Mensen die dan uiteindelijk "alles" hebben, meer geld dan ze ooit kunnen opmaken, gaan het verspillen, gokken, risico's nemen. Hun "geluk" bestaat erin dat ze meer hebben dan een ander. Feitelijk niet minder zielig dan de kleinburgerlijke tobbers die ingeklemd tussen (nep) antiek, huishoudelijke apparaten en RTL4, afgeven op alles wat "buitenlands" is of afwijkt. Eigen frustraties afgereageerd op diegene die nog minder aan de norm voldoen. Huis en haar en het gezin zijn heilig, een bastion. De wereld, de maatschappij bedreigend. En ook al voldoet de helft in Nederland niet meer aan dit principe, het blijft het meest nestrevenswaardig. Geen gezin dan toch iets wat daar op lijkt, een monogame relatie bijvoorbeeld. Die behoefte, die mij niet vreemd is, van wij tweeën tegen de rest, is een kunstmatige patriarchaal bepaalde norm. Gepusht door 2000 jaar christendom - het huwelijk was tot in de late middeleeuwen enkel functioneel voor mensen met bezit en had dan ook als voornaamste doel dat bezit veilig te stellen of uit te breiden, voor een man was het natuurlijk van belang dat het produkt van het huwelijk ook zeker "zijn" kinderen waren - maakten monogamie en bezit "onlosmakelijk" met elkaar verbonden. Consumptie dwang, eigendom, monogamie en seksualiteit inde ruimste zin hebben een relatie. Wij zijn dan ook allemaal een produkt, niet alleen van onze ouders/verwekkers, maar van alles wat we om ons heen zien, wat we geleerd en afgeleerd hebben. Vrije onafhankelijke autonome mensen bestaan niet. Wel bestaan er mensen met de bereidheid om na te denken over mogelijkheden en beperkingen, bewuste keuzes te maken, tegen de stroom in, soms geheel of gedeeltelijk meedrijvend. Ze scheppen zo een eigen alternatief en proberen hieraan vorm te geven. Dat zou je anarchisme kunnen noemen.

Harry Vlemmix, Eindhoven.

IN HET COC PRATEN ZE SERIEUS OVER HET HOMO- HUWELIJK

IN HET ACU BEN IK DE ENIGE POT.

Kaï werkt in het ACU, de utrechtse krakerskroeg, daar is zij verantwoordelijk voor de financiën. Ook werkt zij achter de bar, helpt bij bouw en klus werk en denkt na over het komend beleid; dingen die niet persoons gebonden zijn.

Daarnaast werkt zij ook nog in het COC. Ze is binnen gekomen als barvrouw en ondertussen is zij barvertegenwoordigster van de vrouwen-avonden.

Ze vindt het werk leuk maar toch voelt zij zich op beide plekken niet altijd even thuis.

Kaï wilde echt iets specifiek met potten en of flikkers doen daarom is zij naar het COC gestapt. Maar helemaal bevredigend was die keuze niet.

Binnen het COC werken ze namelijk binnen een hiërarchische structuur, zegt Kaï, een structuur met een bestuur, een coördinator en een barvertegenwoordigster, ze lacht even, dat ben ik zelf. Maar het bevalt mij helemaal niet. Werken in een hiërarchisch systeem betekent dat één persoon verantwoordelijk is voor een avond, dat betekent dat ideeën vaak maar van één persoon komen; dit zullen ze ontkennen maar in de praktijk werkt het wel zo.

Iedereen heeft zijn eigen taak en wordt niet aangezet of nieuwsgierig gemaakt voor wat er nog meer is.

Het is niet alleen de werkstructuur wat haar niet bevalt.

Ik wilde iets met potten doen en dat is daar natuurlijk ook mogelijk, zegt Kaï maar we liggen zo ver uit elkaar verwijderd met onze ideeën, onze instelling. Op hetero/homo gebied leven er in het COC conservatieve en confessionele ideeën. Er wordt daar bijvoorbeeld serieus gesproken over het homo-huwelijk, naar mijn idee hetero's na doen. Tussen de vrouwen voel ik mij thuis maar ik mis de progressief/ links-radical standpunten.

Binnen het ACU werkt Kaï in een horizontale structuur. Iedereen is zoveel verantwoordelijk als hij of zij wil en aan kan. Het kan dus niet zo zijn, zegt Kaï, dat hij of zij alles in de schoenen geschoven krijg of alles naar zich toe kan trekken. Daarnaast hangt er in het ACU een progressief/ links-radical sfeer. De ideale manier van werken, de ideale sfeer om in te werken maar binnen het team ben ik de enige pot en in de kroeg een van de weinige.

Ondanks de progressief/links-radical standpunten voelt Kaï zich als pot er wel eens buiten staan.

Ik vind het moeilijk om uit te leggen waarom dat zo is, zegt Kaï. Het is niet in woorden te vatten maar ik denk dat het een sfeer is die je al of niet kunt proeven en het is heel moeilijk om te verdedigen of die sfeer er wel of niet hangt. In het ACU hangt geen homo-onvriendelijke of ook geen homo-vriendelijke sfeer, dat is het niet. Het gaat dieper. Ik heb hier heel veel discussies over gehad met hetero vriendinnen en ook vrienden. Ik strand iedere keer weer op het uitleggen.

Heel vaak voelen mensen zich in de verdediging gezet, zo van: "Ik ben toch niet homo-onvriendelijk". Dat bedoel ik ook niet daar heb ik het niet over. Ik wil niet zeggen dat hetero's daar iets aan kunnen doen. Misschien zit het wel alleen in mij, ik weet het niet.

Het is niet alleen de sfeer gaat ze verder. Ik merk dat mannen in het ACU, niet in het ACU-team, anders met mij omgaan dan met hetero-vrouwen. Ergens vind ik dat wel prettig, want ik zou niet willen als ze zo met mij om gingen en aan de andere kant vind ik het niet goed. Ze praten met mij bijvoorbeeld niet of nauwelijks over liefde of verliefdheid, over sex of relatieproblemen. Het lijkt alsof ze denken voorzichtig met me te moeten doen. Dat kan ik mij ook wel een beetje voorstellen, ik stel mij niet altijd even vriendelijk op. Aan de andere kant is het ook weer zo dat ik door die voorzichtigheid ook weer kwaad wordt omdat ik merk dat ze anders met me omgaan.

Binnen het ACU organiseert Kai ook wel eens iets voor potten en flikkers.

Wanneer ik dit dan aankondig in de team vergadering, zegt Kai, hoef ik niets uit te leggen, hoef ik niet te vertellen wat er allemaal gaat gebeuren of hoeveel het gaat kosten, iedereen graait direct naar de agenda.

Het is niet dat ze zich er niet voor interesseren, dat is absoluut niet zo, ze willen mij geen strobreed in de weg leggen maar ook dat is mij er buiten zetten.

Gechoqueerd was Kai toen ze een avond met een vrouw het ACU binnen kwam.

Het was een leuke avond vertelt ze. De muziek was leuk, de sfeer was goed, op een gegeven moment heb ik staan zoenen. Vrij normaal dacht ik, dat zie ik altijd in het ACU, maar toen ik na een tijdje weer op keek stond de hele club naar ons te kijken. Ik was vreselijk kwaad toen wist ik gelijk hoe het zat met die gelijkwaardigheid en die tolerantie. Zijn de progressief/links-radicalen standpunten van het ACU alleen theorie? Als het ACU iedere week vol stroomt met potten en flikkers wordt het misschien wel anders.

Het lijkt wel een klaagzang, zegt Kai, zo bedoel ik het ook niet, ik werk graag in het ACU en het COC maar ik voel mij niet altijd even thuis, op beide plekken niet. De ideale werkplek zou zijn waar een hoog gehalte potten en flikkers werken en komen met progressief/links-radicalen ideeën. Misschien zoals de REL in Eindhoven. Ik weet niet of dat in Utrecht te realiseren is.

Hieronder de flyer van de demo op de
Internationale Vluchtelingendag.

DEMONSTRATIE AND MANIFESTATIE

VOOR DE RECHTEN VAN HOMO, LESBISCHE EN
TRANSGENDER VLUCHTELINGEN OP DE
INTERNATIONALE VLUCHTELINGENDAG ZONDAG,
16 JUNI 1996.

PROGRAMMA:

14.00 DAM VERZAMELEN

14.30 BEGIN OPTOCHT

15.00 MANIFESTATIE OP HOMOMONUMENT

-SPREKERS

-TURKSE BÜİK DANCE SHOW

-SAMBA BAND

& VERRASSINGEN.

DEZE DEMONSTRATIE EN MANIFESTATIE WORDT
GEORGANISEERD DOOR:

QUEERFANZINE PATS,
INTERNATIONAL TURKISH SEXUAL RIGHTS &
FREEDOM ASSOCIATION,
ONAFHANKELIJK PLATFORM VAN TURKSE
HOMOSEXUELEN (IPOTH),
REMEMBER STONEWALL,
ACT UP,
STRANGE FRUIT.

VOOR MEER INFORMATIE : 020-626 30 87 (IPOTH)

If you

- are homosexual
- have asked asylum in the Netherlands
- want to meet people in the same situation and
- need or want support to start a new life:

we want to start a support group for homosexual refugees in Nijmegen. Main purpose of the group is to meet periodically and to talk confidentially to give support to each other. If you are interested, you can call: 080-772082 (Georgi) or 080-771654 (Willy) or write to: Asylum Supportgroup, Postbus 552, 6500 AN Nijmegen. We are an independent group. It is possible to make an appointment with (one of) us. All information will be treated confidentially. If you want, you can stay anonymous.

This initiative is supported by (Platform Nijmegen of the 'Kringen', Brown Blossom and COC-Nijmegen.

Ben je

- homoseksueel
- heb je om die reden asiel in Nederland gezocht
- wil je mensen in dezelfde positie ontmoeten en
- zoek of wil je ondersteuning bij het beginnen van een nieuw leven:

wij willen een ondersteuningsgroep (of gespreksgroep) voor homoseksuele asielzoekers starten in Nijmegen. Doel is om elkaar regelmatig te ontmoeten, in een vertrouwde omgeving persoonlijke ervaringen uit te wisselen en elkaar zodoende te ondersteunen. Als je belangstelling hebt, kun je bellen: 080-772082 (Georgi) of 080-771654 (Willy) of schrijven naar: Asylum Supportgroup, Postbus 552, 6500 AN Nijmegen. We zijn een onafhankelijke groep. Het is ook mogelijk een afspraak te maken met (één van) ons. Alle informatie zal vertrouwelijk behandeld worden. Je kunt, zo nodig, anoniem blijven.

De initiatief wordt ondersteund door (het Platform Nijmegen van) de 'Kringen', Brown Blossom en COC-Nijmegen.

MOORD VERJAART NIET

Sinds het begin van de glizelingsactie in de Japanse ambassade in Lima zijn er enkele solidariteitsacties op gang gekomen in Westerse landen als Nederland. De gelederen der beroepsmatige solidaristen zijn echter drastisch uitgedund en een enkele overgebleven Mohikaan beklaagt zich over de geringe belangstelling voor, of zelfs uitgesproken terughoudendheid tegenover de Peruaanse guerrillabeweging MRTA. Maar wat weten we eigenlijk over de MRTA? Een paar jaar geleden verzamelde ik een tijd lang informatie over de maoïstische guerrilla "Sendero Luminoso" (Lichtend Pad), wat resulteerde in een lang artikel in het blad NN. Tijdens dit onderzoek vond ik ook materiaal over de MRTA, wat ik destijds niet in mijn artikel gebruikte. Via een Canadese anarchist ontving ik een aantal artikelen, die hem op zijn beurt waren toegezonden door de MHOL, de Movimiento Homosexual de Lima, bij mijn weten de enige homo-organisatie die Peru rijk is. Deze artikelen gaan onder andere over moorden op homo's in Peru, gepleegd in 1989. De tamelijk systematische vervolging van homo's door het Lichtend Pad, met name in de door haar "bevrijde" gebieden, veronderstelt ik als bekend. De artikelen, afkomstig uit kranten en homo-bladen uit verschillende landen, maken echter ook gewag van een kleinschaliger maar even dodelijke campagne, uitgevoerd door de MRTA. Volgens de leider van de MRTA, Victor Polay, vormen homo's een bedreiging voor de samenleving. In 1989 verklaarde de MRTA dat ze een moraliseringsoffensief zou beginnen tegen homo's,

drugsverslaafden en "gewone criminelen". In Tarapoto (San Martin) werden in de loop van dat jaar verschillende mensen, waaronder homo's en drugsverslaafden, het slachtoffer van moordaanslagen door de MRTA - een enkele keer lieten de guerrilleros een bericht achter met als inhoud: "Zo sterven junkies, zakkenrollers en verklikkers." Dergelijke acties, uitgevoerd door een beweging die zich destijds militair gezien in het defensief bevond, doen me vooral denken aan de zogenaamde sociale zuiveringen die in meer Latijns-Amerikaanse landen plaatsvonden. Voor de kleine straaddiefjes, junkies en flikkers zal het natuurlijk worst zijn of ze worden neergeschoten door fascistoïde smerissen, door middenstanders betaalde knokploegen of linkse guerrillastrijders. Een kogel is een kogel, dood is dood en de daders gaan meestal vrijuit. Vermoedelijk zaten de MRTA-strijders ook niet gevangen wanneer ze zich tot dit soort moraliserende acties hadden beperkt. Opvallend is verder dat deze acties min of meer samenvielen met een regeringsdebat over de bestrijding van AIDS - er werd gepleit voor een verplichte test voor mensen uit de zogenaamde risicogroepen. En in dezelfde periode werden in zo'n tien maanden tijd circa zestig travestieten vermoord. Dit alles speelde zich af tegen de achtergrond van een zware economische depressie. Uit interviews met mensen in door Lichtend Pad gecontroleerde gebieden blijkt dat de plaatselijke bevolking verheugd reageerde op de manier waarop homo's werden opgeruimd. Zoals andere Latijns Amerikaanse landen heeft Peru een (door de Westerse kolonisten geïmporteerde) extreem homo-vijandige cultuur. Bij leninistische groepen sluit dit aan op een al even homovijandige traditie. Lichtend Pad haalt het anti ho-

moeksuele gedachtengoed uit het China van Mao Tse Toeng, de MRTA put uit het macho-socialisme van Fidel Castro en Che Guevara. De laatste sloten Cubaanse homo's op in zogenaamde heropvoedingskampen, waar zij jarenlang dwangarbeid verrichtten. Van eerdere gelegenheden waarbij ik dit soort zaken ter discussie stelde, herinner ik me twee verschillende reacties van het Westerse solidariteitsvolk. De eerste komt er op neer dat wij, als dekadente inwoners van het imperialistische Westen, ons geen moreel oordeel over de Peruaanse cultuur kunnen veroorloven. Dit doet me denken aan het cultuurrelativisme zoals dit ook opgeld doet in bijvoorbeeld uiterst rechtse intellectuele kringen in Duitsland. Daarbij moet ik er nog eens op wijzen dat de Peruaanse homovrijdige cultuur niet van Indiaanse maar van Eu-ropese oorsprong is. Een andere standaardreactie van de verstokte solidaristen houdt in dat dit soort verhalen zouden berusten op desinformatiecampagnes van veiligheidsdiensten als de CIA. Groeperingen als de MRTA steunen echter niet op een paar linkse splinters in het Westen, maar moeten het hebben van de plaatselijke bevolking. En in die bevolking bevinden zich brede lagen die dit soort acties met gejuich begroeten. Het lijkt me nogal onwaarschijnlijk dat de Peruaanse of Amerikaanse veiligheidsdiensten flikkers afschieten en dat vervolgens linkse groepen in de schoenen schuiven om ons in Nederland er van te weerhoden bij het Peruaanse consulaat te demonstreren voor de vrijlating van politieke gevangenen. Kortom: ik zie vooralsnog geen reden om solidair te zijn met groepen als Lichtend Pad of MRTA. Ik beoordeel dit soort groepen vooral op hun daden in heden en verleden, en moord verjaart niet.

Sandra

SCHILDERIJ ST. SEBASTIAN: I. TRÉBOIT/FOTO HILDA WEGEN

PATSA GENDA

Lente	De Roze Lente , zie agenda op de middenpagina
4 mei	Dodenherdenking
4 mei	Queercafé Christina's natte droom , zondag van 15.00-20.00 uur in de Kasbah, Amstelveenseweg 134 te Amsterdam (elke zondagmiddag)
8 mei	Pann, potten en flikkerkafée , 22.00 uur, Werfkelder Oudegracht 221 te Utrecht (elke donderdagavond)
14 mei	Safer sex & Culture, Strange Fruit the Real , 20.30-23.30, Rozenstraat 14 te Amsterdam
16-19 mei	Anarchistische/Pinksterlanddagen in Appelscha info: postbus 24083, 3502 MB Utrecht/ Tel. Appelscha 0516-431878
19 mei	Heksennacht
20 mei	Strange Fruit avond , 21.00 uur, Rozenstraat 14 Amsterdam
31 mei	QUEERPICKNICK VIJF JARIG BESTAANSFEEST VAN DE PATSI BE THERE! BE QUEER! Park Lepelenburg te Utrecht, 13.00-16.00 uur. Info 030-2328538.
1 juni	Walk for Life , sponsorloop t.b.v. het Aidsfonds. Info:020-6262669
7 juni	Potten en Flikkerkafée De Rel , 22.00 uur, hertogstaat 2 Eindhoven
11 juni	Safer sex & Culture, strange Fruit the Real , 20.30-23.30, rozenstraat 14 te Amsterdam
16 juni	Streetparty against European Drugs Policy and other shit they planned for us.
17 juni	Strange Fruit avond , 21.00 uur, rozenstraat 14 te Amsterdam
28 juni	Roze Zaterdag in Deventer, Internationale Potten en Flikkerdag

